

Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

**Nor juġa kês darov yaraĵ kam Yišoġut'iink' anc'eal
žamanakac'**

Vienna, 1909

Titelblatt

urn:nbn:de:hbz:5:1-72601

Ն 3072

Ն Ո Ր Զ Ո Ւ Ղ Ա

ԿԷՍ ԳԱՐՈՎ ՅԱՌԱԶ

ԿԷՍ

ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆՔ ԱՆՅԵԱԼ ԺԱՄԱՆԱԿԱՅ

ԳՐԵԱՅ

Թ. Տ. Ա.

ՏՊԱԳՐԵՑԱՒ ՆՊԱՍՏԻ ԱԶՆԻ ԲԱՐԵԿԱՄԻ ՄԻՈՅ

ՎԻԵՆՆԱ

ԵՐԽԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆ

1909.

3072

իմ Ազնիւ ևս սիրեցեալ բարեկամ՝ . . . ,

Որովհետեւ ձեր թնիկ համեմատութեամբն չյօժարեցիք յիշել ձեր
անունն, ահա պատուեցի ձեր կամքն: Բայց հարկ կը համարիմ գոնե
յիշատակել աստ իմ՝ անկեղծ ևս ջերմ շնորհակալութիւնն վասն
սիրելոյդ աշակէս քաղցրութեամբ պատուելոյ ծերունի «Վարպետի»
Խնդիրն :

Քանի ամօք յառաջ, պատահեցաւ որ սորա գրիչն, առ ժամանակ մի, կը բնակէր մի մենաւոր գիւղանիստ վայրում, ուր ընթերցանութեան միջոցք եւս հագիւկային: Եւ երկար ձմեռնային երեկոյքն ծանրանալով իւր վերայ, միայնակութիւնից — որպէս բնական է այսպէս դէպքում — ընկղմեալ կը մնայր երկար ժամք մտածութեան մէջ: Մատաղ հասակն կը սիրէ միշտ ապառնույ վերայ շրջշրջել միտքն, այլ ծերութիւնն, որոյ ապառնին այլ եւս կարճ է, կը ձգտէ իւր մտածութիւնն առ անցեալն: Եւ այսպէս էր զի վեր մտածութեանց մէջ, երեւակայութիւնն յառաջ կը բերէր նորա յիշողութեան վարագործի վերայ քազում եւ պէսպէս անցեալ դիպուածոց եւ անցից լուսաթափանց շարժուն պատկերներ: Սոյն պատկերներն մարմնացնելոյ աղագաւ որպէս զքաղմունք ինչ, թղթոյ փոքրիկ պատառաց վերայ ի գիր անցուցան, որք մնացին ապա երկար ժամանակ լքեալ եւ աննշմար: Բայց երբ պաշտօնից հրաժարիլ պարտաւորեցաւ ասացեալ գրիչն ի պատճառս ծերութեան եւ անառողջութեան, օր մի ակնարկութեան ներքոյ գտեալ ասացեալ պատառաց ծրարն, հետամտութեամբ սկսաւ կարդալ զայնս — պարապ ժամանակ ունելով — եւ այսպէս թուեցաւ իւրն որ թէ եւ շատ արժանիք չկային